

[Anker Jørgensen]

Så vil jeg sige til indenrigsministeren, at det ikke kan nytte noget, at indenrigsministeren bliver irriteret. Jeg er nemlig sikker på, at ikke bare Socialdemokratiet, men også folk uden for dette hus ikke kan forstå den dagsorden på anden måde, som de andre partier har foreslået, at nu betyder det, at man i en ny dagsorden vedtager, at man vil svigte de gamle og nu kan regeringen fortsætte sin nedskæringspolitik – og det er jo både inderst og yderst også det, som regeringen netop vil. Men det er det, som Folketinget har sat sig til modværge mod: at man forringer vilkårene. Og der er endda områder, hvor man er enig om, at der bør ske forbedringer. Dette er at svigte især de gamle, men også de unge, som der blev talt om fra hr. Poul Nødgaards side.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det skal blive forholdsvis kort. Normalt går jeg ikke så meget op i ejendomsretsforholdene, men jeg vil ikke undlade at sige, at den dagsorden, hr. Anker Jørgensen kaldte vores, altså også er SF's. Det er en dagsorden, der er foreslået af Socialdemokratiet og SF.

Jeg er i øvrigt meget enig i de ting, hr. Anker Jørgensen sagde. Blot en enkelt ting: Det er ikke min opfattelse – jeg håber, at jeg får ret – at CD og Kristeligt Folkeparti er 100 pct. enige om fortolkningen med regeringspartierne og Fremskridtspartiet, selv om de stemmer for den samme dagsorden. Det er ikke min opfattelse, at det ser sådan ud. Jeg håber, at man nu vil gøre det helt klart, at sådan ser det faktisk ikke ud, man er ikke enig.

Til gengæld er man heller ikke enig med Socialdemokratiet og SF om deres dagsorden. Jeg kan godt forstå, at man fortolker det således, når der kun står i den, at man ikke må forringe forholdene for kommunernes økonomi, at man kun kan få det indtryk, at det flertal, der stemmer for den anden dagsorden, vil forringe forholdene.

Men som sagt, jeg håber, jeg har fået det rigtige indtryk efter de mange gange, vi nu har haft denne diskussion. Det er jo en vigtig diskussion, for af den afhænger de forhandlinger, som skal pågå mellem Kommunernes Landsforening og regeringspartierne. Kommunernes Landsforening læser naturligvis, hvad vi siger herinde, så det er umådelig vigtigt at få slået

fast – uanset om vi har hørt det syv gange med nogle sidebemærkninger hele tiden, minder jeg om det – hvad fru Mimi Jakobsen sagde i sidste uge.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det, der kalder mig herop på talerstolen endnu en gang, er de venlige bemærkninger, hr. Anker Jørgensen kom med om de unge arbejdsløse.

Jeg vil godt sige, at det er rigtigt, at jeg i formiddagens debat ikke fremførte konkret, hvad man kunne gøre, for det syntes jeg ligesom ikke tiden var til. Men jeg vil da gerne nævne – og det kunne måske være en opskrift til socialdemokratiske politikere, de kunne bringe videre til socialdemokratisk styrede kommuner – at i vores kommune har vi pålagt vores borgmester at tage på rundtur til alle vores erhvervsvirksomheder. 2-3 gange om ugen besøger han erhvervsvirksomheder, og det følges op af uddannede folk i kommunen. Derigennem har vi skabt rigtig mange job til unge ledige.

Med hensyn til hjemmehjælpen tror jeg, det er noget, man en gang imellem postulerer, for jeg tror, at danske kommuner – der kan godt være 5-10 stykker, der er lidt fedtede med hjemmehjælp – gennemgående er meget, meget flinke til at bevilge hjemmehjælp.

En ting, der ikke er indgået i debatten, når man diskuterer hjemmehjælp, og jeg vil gerne have ordet føjet på, er døgnpleje. Vi har i vores kommune – det har stort set alle kommuner efterhånden indført – udmærkede døgnplejeordninger for vore ældre og handicappede medborgere, så de kan blive i eget hjem. Jeg synes ikke, man helt skal nedgøre alt det sociale arbejde, der laves rundt omkring.

Det, der kan harme mig, er, at socialdemokratisk styrede kommuner ofrer tocifrede millionbeløb på sportstævner, World Master Games, eller hvad det hed, og så måske sparer på hjemmehjælpen. Så kan jeg blive temmelig forarget.

Og så vil jeg i øvrigt appellere til Folketinget. Jeg kunne godt gå med til, at vi havde én fælles dagsorden. Det er noget pjat med to forskellige dagsordener. Vi skulle kunne arbejde, ligesom man gjorde i de gode gamle sogneråd, hvor man simpelt hen arbejdede sammen. Her arbejder man mange gange imod hinanden.